

Samomor dunajskega arhitekta

Odlični dunajski arhitekt se je te dni ustrelil v Solnogradu. Ta samomor vzbuja senzacijo v najširših krogih, ker je samomorilec bil čislán ne le pri strokovnih koleгах, temveč tudi v drugih sploh.

Ladislav Buguslowski pl. Ligenza-Leitgeb je bilo ime temu arhitektu. On je bil sin premožne rodovine v Črnovicah, vendar se je zgodaj postavil na svoje noge. Prišel je na Dunaj in kot zidarski učenec našel delo pri dvornem opernem gledališču. Kadar pa ni delal, se je pa učil risanja in stavbenih znanostij. Kmalu postal je polir in na to stavbeni vodja. Ker je bil odločen in častiželjen, je premagal kmalu vse težave in postal arhitekt na Dunaju.

Imel je srečo. Dalo se mu je več zgradb, katere je vse dobro dovršil. Posebno je njegovo ime zaslovelo, ko je zgradil arkadno skupino iz štirih hiš. Te hiše je zgradil za nekega ministerskega uradnika, s katerega rodbino se je seznanil. Tu se je seznanil z mlado sorodnico ministerskega uradnika in jo vzela za ženo. Zakon ni bil srečen, da si je dobil štiri otroke. S soprogo sta se ločila.

50letni mož se je seznanil z neko mlado devojko, se zaljubil v njo in jo vzela. Zakon ni bil dolg. Razne rodbinske razmere so neugodno vplivale na njegovo duševno stanje. Bil je tudi grozno nečimern in si je barval sivo brado in lase. Že jedno leto je mislil na to, da se sam umori. Že o Božiči je mislil ta svoj namen izvršiti, a ga je potolažila mlada žena. Bil je postal zopet bolj pogumen in vesel. A zadnje tedne je pa bil zopet otožen. Predzadnjo soboto je bil odpotoval v Solnograd. Zapustil je več pisem, na soprogo in prijatelje. V njih je povedal, da je odpotoval z Dunaja, da se drugje umori. V nobenem pismu pa ni povedal, kam je potoval. Nekaj dni pozneje je pa prišlo brzojavno poročilo, da se je v Solnogradu ustrelil.

Povod samomoru so samo domače razmere. Živel je 50letni mož v rednih premoženskih razmerah. Zapustil je tudi redno napravljeno oporoko. Njegova smrt je vzbudila v umetniških in stavbenih krogih največje sožalje. Vsi so ga spoštovali, kajti bil je veščak v svoji stroki.

— Z zvonika je pal v Homatovu na Češkem Josip Jencer, ki je pregledoval strelovod, če je še dober.

— Zdivjan vol. Te dni so v Zagrebu v Vlaski ulici dečki s kričanjem in cunjami splašili vola, da se je iztrgal vodniku in bežal po ulici, kakor divji. Ljudje so v strahu bežali, da jih ne podere. Mitnico so zaprli in vola ustavili neki mesarski pomočniki.

— Nestvor. V Belemgradu je neka ženska porodila otroka, ki je imel štiri roke in štiri noge. Roke in noge so na strani trupla druge poleg druge. Dete je živelo 11 ur.

— Pobegnil je 28letni knjigovodja Maksimilijan Maler dne 26. aprila z Dunaja, ko je poprej ponaredil več menic na ime svojega gospodarja trgovca Adolfa Backa.

— Samomor stotnika. V Budjevicah se je ustrelil stotnik reichenberskega pešpolka št. 11. Povod samomoru je žaljena častihlepnost

— Židje izključeni od kronanja. Pri kronanju ruskega carja bodo zastopane vse narodnosti in vse vere ruske države; samo židje bodo izključeni, če tudi jih je v Rusiji pet milijonov. Iz tega je vidno, da tudi sedanji car ne mara za žide.

— Spaka. V Prosnici je te dni mizar Kundret moral pobiti kravo, ker se ni hotela oteliti. Ko so kravo razparali, našli so v njej tele, ki je imelo dve glavi, osem nog in dva repa. Žival je pa bila zrastena. Tele je pred pobijanjem gotovo živelo, kajti zobje, koža in dlaka so dobro razvita

— Psevdogrof in grofinja. Iz Trsta se nam piše dne 7. maja. Predvčerajšnjem stal je pred tukajšnjim sodiščem eleganten parček, obtožen hudodelstva goljufije in krive prijave. Obtoženca bila sta: 39letni bivši trgovski pomočnik Fran Alessio iz pokrajine Milanske in njegova 25letna drižica Judita Giovanatti, bivša modistka, iz pokrajine Mantove. Ta parček sleparil je po raznih mestih Italije, v prvi vrsti v Benetkah. Oškodoval je za izdatne svote razne hôtellerie, trgovce itd. Povsodi priglašal se je za grofa in njo za zvojo ženo. Ko sta ta dva sleparja napravila v Benetkah že preveč, umaknila sta se v — Trst. Tu sta se nastanila v hotelu „Moncenosio“ v ulici Torrente. Kakih 18 dnij živela sta zares po „grofovski“, toda plačala nista niti novčiča. Nekega večera došel je kruti Tiz, ter odvel parček v zapor. — Predvčerajšnjem obsodilo je tukajšnje sodišče Alessija na pet, Giovanattijevo pa na tri mnuce težke ječe, in na izgon po prestani kazni.

— Slika iz Italije. Veliki vojvoda Sachsen-Weimarski potuje sedaj po Italiji. Te dni se je vozil po posestvih kneza Dhigia v okolici rimski. H kratu sta ga napadla dva maskovana razbojnika, obročena s puškami. Veliki vojvoda jim je lepo izročil novčarko se 56 lirami, razbojnika sta jo seveda vsprejela z dostojnostjo italijanskih razbojnikov ter milostno ostavila ne baš prijetno iznenadenega visokega gosta, sina zaveznice Nemčije. Vidi se, kako je prešla v meso in kri italijanskega naroda ideja tesnega zavezništva med dvema velikima „materama“: Germanijo in Italijo, da celo razbojniki laški menijo, da kar je nemško, je tudi laško. V tem svojem razumevanju laško-nemškega zavezništva povabili so tudi velikega vojvodo Sachsen-Weimarskega — s puškami v roki seveda le zato, da je bil sestanek čim slovesnejši — naj jim v zmislu nemško-laškega komunizma izroči — kar ima! Toda pustimo šalo na stran! Ta roparski napad na visokega gosta se je dogodil v bližini Rima, torej v krajih, v kakoršnih bi celo v Italiji smeli pričakovati — evropskih odnošajev. Kaj si moramo misliti še-le o drugih pokrajinah v Italiji bolj oddaljenih od velike ceste evropske kulture! Čudni ljudje, ti Italijani: v Afriko hočejo nositi kulturo in civilizacijo, v svoji domovini pa imajo razmere, kakoršnih bi se morali — sramovati po vsej pravici in resnici! Morda bi pa ne bila napačna misel, da bi se Italijani lepo pobotali z Abesinci in bi v mirovni pogodbi ti poslednji vsprejeli obvezo, da bodo redno pošiljali v Italijo po nekoliko svojih ljudij širit — evropsko civilizacijo. Pod upravo mlade Italije narašča število analfabetov in brigantstvo je še vedno v bujnem cvetju — morda bi bili Abesinci kot tem neprilikam. To bi bilo res najlepše rešenje italijansko kolonijalne komedije!

— † Kardinal Galimberti. Dne 7. t. m. opoludne preminol je jeden najodličnejših cerkvenih dostojanstvenikov, arhivar sv. Stolice, kardinal Galimberti. Pokojnik se je porodil dne 25. aprila 1836. v Rimu, prekoračil je torej še-le nedavno svoje 60. leto. Monsigr. Galimberti zastopal je sv. Stolicu na našem cesarskem dvoru, kjer je bil v najširših in visokih plemiških krogih zelo priljubljen, kajti bil je zelo omikan,